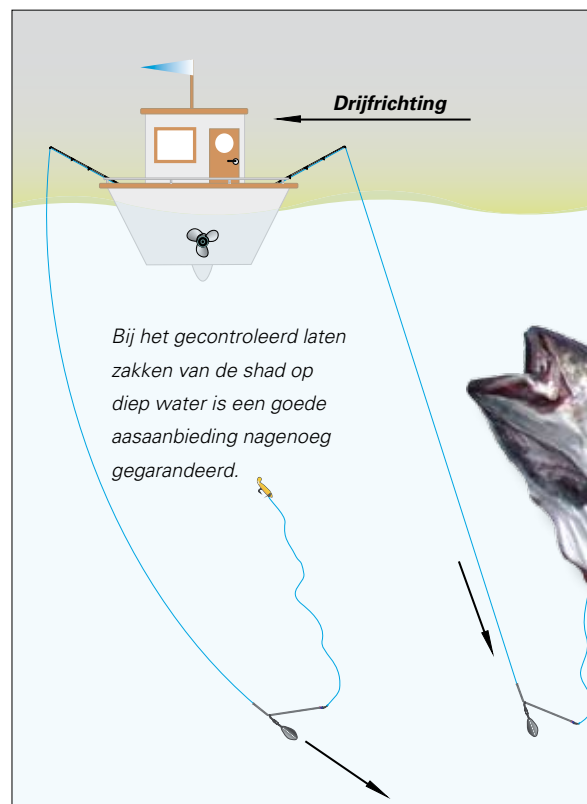
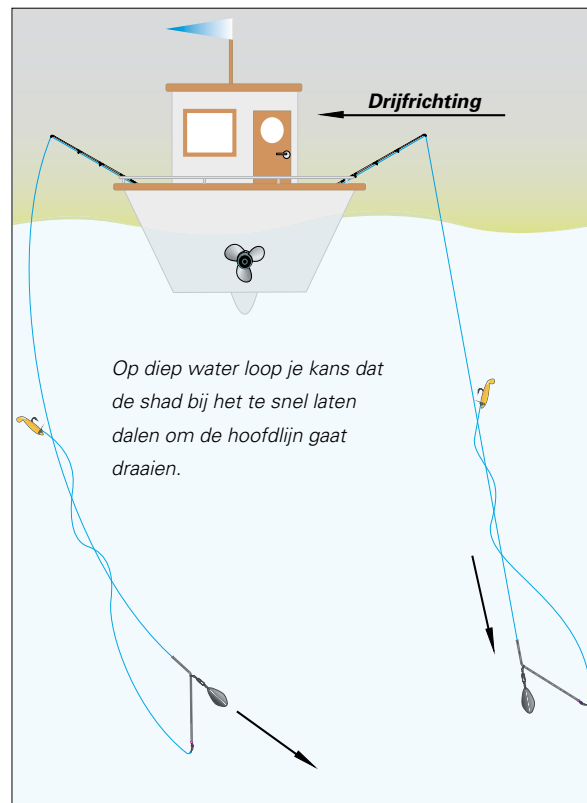

Effectief vissen

op diep water met een shad

Tijdens de jaarlijkse presentaties van de Irish Specimen Awards werd de laatste jaren steevast ene Mike Kollaard naar voren geroepen om één of meer herinneringen aan in Ierland gevangen grote vissen in ontvangst te komen nemen. Mike is al vele jaren vaste gast bij Mark en Patricia Gannon in het bij Nederlandse en Vlaamse zeevissers geliefde Courtmacsherry. En met al die praktische ervaring heeft hij zich ontwikkeld tot een ware pikeur in het vissen met shads op diep water. Een vismethode die steeds weer de grootste pollakken en koolvissen blijkt op te leveren. Mike geeft in dit artikel een aantal uiterst bruikbare tips voor wie deze spectaculaire vistechiek zelf eens wil gaan toepassen.

Graag begin ik deze bijdrage met een praktijkvoorbeeld.

Dit recente voorval begon met het weerbericht dat er veelbelovend uitzag voor de twee komende oktoberdagen: met een zwakke stroming en weinig wind zouden de omstandigheden ideaal zijn om de verre wraken te kunnen bevissen. Wij hadden er dan ook zin in!

Om goed voorbereid te zijn, hadden we de voorafgaande dag op de terugweg naar de haven met een paar man samen een kist verse makrelen gevangen. Als kunstaas door omstandigheden niet blijkt te werken, kun je maar beter niet zonder natuurlijk aas zitten! De volgende ochtend wachtte de schipper al om 7.00 uur onge-

duldig op de pier waaraan de boot al startklaar lag. De motor was al warm gedraaid en we waren zo aan boord en weg. Toen we de baai uitvoeren, was het net licht geworden en bij de vuurtoren deed de zon een eerste poging om door de lage wolken te breken.

De zee was inderdaad rustig en we konden lekker opschieten. Van tijd tot tijd probeerden de dolfijnen om ons bij te houden langs de boot. Er waren zelfs jonge dolfijnen die volledig uit het water sprongen in hun speelse race met de boot.

Om half tien kwamen we bij het kleine wrak aan waar we het eerst maar eens zouden proberen. Op het echolood ware kleine gele plukjes (koolvis!) zichtbaar, zowel rondom het wrak als hoog erboven.

Ik had mijn Black Tiger Ugly Stik met mijn Shimano Torium al klaar staan met een verzwaarde oranje shad van Storm. De voorgaande dagen had ik met die shad namelijk prima gevangen.

Altijd weer een heerlijk schouwspel!

Na wat manoeuvres gaf de schipper een seintje en de lijnen gleden de diepte in, om 100 meter dieper de bodem te bereiken. Ik begon vlot in te draaien en al na zo'n 20 omwentelingen begon de weerstand toe te nemen, toen de eerste koolvis het kunstaas tegen hield. Deze eerste duik verraste me bijna, maar de vis leek goed te zijn gehaakt. Hierna viel de lijn echter alsnog slap. Nadat ik mijn lijn had binnen gedraaid, bleek de hoekafhouder met lood en onderlijn verdwenen. De lijn was gebroken op een kleine beschadiging in de haaklijn die ik kennelijk de vorige dag had opgelopen.

Conclusie:

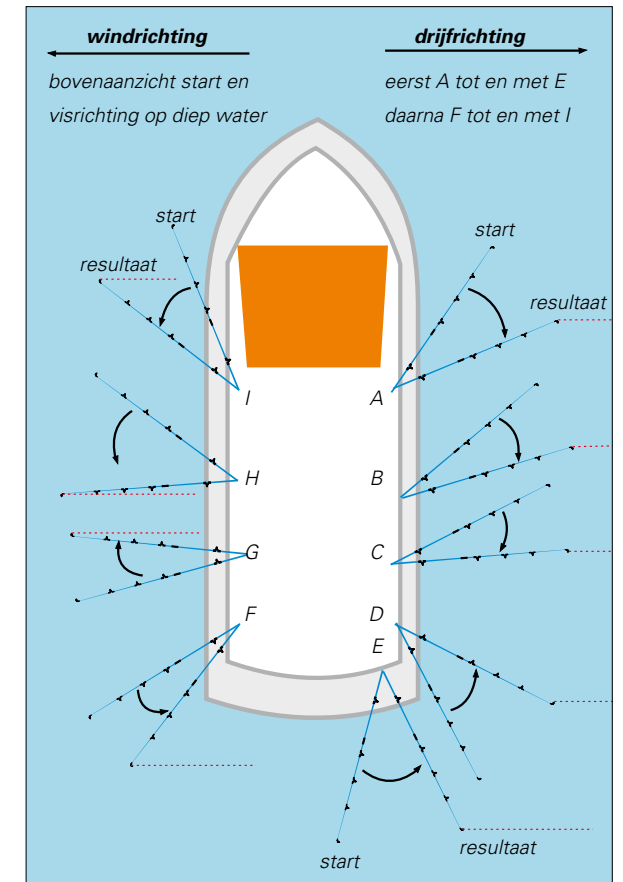
Vóór je met vissen begint altijd controleren of je lijn, onderlijn of kunstaas bij eerder gebruik geen beschadigingen heeft opgelopen die je 'fataal' kunnen worden!

TIP

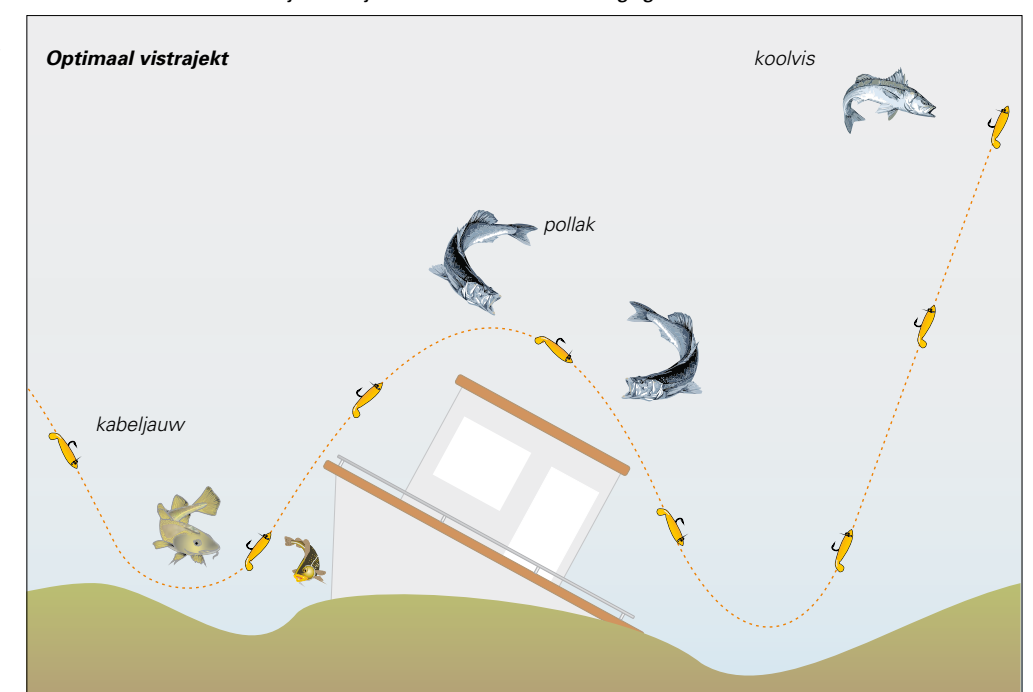
Kabeljauw vind je meestal dicht tegen de bodem, binnen de eerste 20 omwentelingen. Probeer de shad langzaam binnen te vissen, waarbij je af en toe even iets versnelt; Pollak zwemt ook weleens diep, maar meestal niet meer dan 50 omwentelingen. Draai daarbij redelijk snel binnen; Koolvis bevindt zich soms tegen de bodem, maar heel vaak ook hoog in het water (tot wel 80 omwentelingen) en vraagt om snel tot soms zeer snel binnendraaien.

FANTASTISCHE VISDAG

Ik had net weer opgetuigd toen we de volgende drift begonnen en voor alle zekerheid klikte ik de slip nog een klein tandje terug. De volgende beet liet niet lang op zich wachten en kwam weer na zo'n 15 meter. Na een flinke trekpartij kon ik een eerste koolvis van 16 lb naar het schepnet leiden. Vrijwel gelijktijdig ving Paul op een slanke pilker van 200 gram een koolvis van 22 lb. Nog geen half uurtje op het wrak en de eerste twee Irish Specimen (set-up gewicht: 15 lb oftewel 6.804 gram) waren al binnen. Hoewel ik hierna nog twee prachtige vissen ving van respectievelijk 12 en 14 lb nam de stroming nog verder af en besloten we om bij dit vrijwel

dode tij even verderop te ankeren op een groot wrak om daar wat congers en lengen te plagen. We hadden immers voldoende makreel aan boord. Na een proefdrift werd het zandanker vóór het wrak uitgewooid en driftten

Paul ving op een slanke pilker van 200 gram een specimen koolvis van 22 lb.

we langzaam tot we netjes boven het wrak lagen. Het duurde even voor de eerste conger onze makreelflappers had gevonden, maar toen kwamen er vlot meer. Ik ving er vijf van rond de 20 lb zwaar en in totaal hadden we er een kleine 30, totdat de weer wat toenemende stroming ons iets van het wrak af bracht. Het zonnetje scheen heerlijk en omdat we benieuwd waren hoe het nu op het andere wrak zou zijn, besloten we dààr op de terugweg nog even enkele driften te proberen. Mijn eerste poging was direct raak: een flinke vis trok mijn lijn dwars onder de andere lijnen door en nadat hij uiteindelijk toch moe werd, slaagden we er in om de koolvis van 21,7 lb tussen de andere lijnen door te halen en in het net te krijgen. Schipper Niall had ook stiekem staan proberen er een aan de slanke pilker te vangen met een licht hengeltje en molen, maar hij had pas resultaat toen hij overstapte op een blauw-witte shad met loodkop. Zijn vis bleek na een lange drill wél 24,7 lb zwaar te zijn en was daarmee

tevens zijn eerste specimen (meestal vist hij zelf niet). Toen we om 18.30 uur de haven binnenvoeren met naast de gevangen congers vijf specimen koolvissen van boven de 15 lb op onze scorelijst hadden we alle reden om tevreden terug te kijken op een fantastische visdag.

Conclusie:
Houd omstandigheden als wind en stroming voortdurend goed in de gaten en pas je visserij zonodig aan.

SECUUR

De volgende dag besloot de schipper naar aanleiding van onze prima vangsten ondanks de verslechterende vooruitzichten voor de komende dagen tóch nog een poging te wagen op de verre wrakken. Op weg daar naar toe passeerden we een ander wrak. Gisteren hadden wij geen nettenvissers gezien op de wrakken, maar vandaag zagen we er eentje op dat betreffende wrak liggen. Volgens de schipper had hij zijn net dat hij aan het inhalen was te ruim naast het wrak liggen. Er was namelijk haast geen vis in het net zichtbaar, toen wij de beroepsvisser passeerden. Wel werd er fanatiek naar ons gezwaaid om langs te komen. Zo ver uit de kust is dat ongewoon en dus draaide de schipper bij om zonodig assistentie te kunnen verlenen. Voorzichtig dichterbij sturend konden we de schipper eindelijk verstaan. Tot onze verba-

TIPS

- laat eerst voorzichtig de shad te water en zorg dat deze niet om de hoofdlijn komt;
- Zoek de diepte af en tel het aantal omwentelingen vanaf de grond;
- bij toenemende weerstand niet slaan, maar doordraaien tot je daadwerkelijk voelt dat de vis hangt;
- maak je lijn goed schoon bij het opnieuw laten zakken als er na een drift nog geen vis aan zit;
- Let op welke kleur en formaat kunst-aas de andere vissers aan boord gebruiken; soms vang je overal vis op en soms selectief op kleur of grootte.

zing vroeg hij of wij soms een sigaret voor hem hadden. Hij stond droog en snakte naar een rokertje! Gelukkig waren er bij ons twee rokende vissers aan boord die hem wel uit zijn nood wilden helpen en met behulp van een schepnet werden er wat sigaretten in een doosje overhandigd. Een uur later kwamen we dan toch aan bij het wrak waar we de dag eerder onze specimen hadden gevangen. En opnieuw toonde het echolood volop vis. Tijdens mijn eerste drift met de onderlijn waaraan ik de voorgaande dag die vijf koolvissen had gevangen, kreeg ik hoog boven het wrak een enorme beet gevolgd door een run van wel 30 – 40 meter terug naar de bodem. Het kostte mij heel veel moeite om de vis meter

Schipper Niall vist zelden mee, maar deed nu ook een duit in het zakje.

GEBRUIKT MATERIAAL

- soepele, sterke en lichte hengel van 2.40 meter (Black Tiger Ugly Stik van 20-30 lb);
- kleine, snelle en sterke reel (Shimano Torium) met fijne instelbare slip;
- dunne gevlochten Dyneemalijn (10/00 - 30 lb);
- voorslag van 3 x de hengellengte 50/00 nylon;
- stevige hoekafhouder van 20 - 25 cm met verwisselbaar loodgewicht;
- Twee meter lange haaklijn van 40 lb (60/00) om voldoende afstand te scheppen tussen de afhouder en de shad..

VISSEN IN COURTMAC

Voor méér informatie over het vissen in zuidwest Ierland met het Guesthouse en de boten van Mark & Patricia Gannon in Courtmacsherry als basis: www.angling.erin.ie

voor meter weer terug omhoog te krijgen, maar halverwege viel ook nu de spanning plotseling weg. Toen de lijn boven kwam, bleek de knoop van de shad geslipt te zijn onder de zware druk van de koolvis. Aan het einde van de lijn zat een mooi krulletje in het nylon!

Conclusie:
Probeer ook als je zo goed aan het vangen bent zo secuur mogelijk te werk te gaan. In dit geval had ik de knoop blijkbaar té kort getrimd, waardoor het resterende eindje nylon kon slippen.

KWALLEN

De wind begon in de loop van de dag inderdaad toe te nemen en het begon ook iets te regenen. Ik ving nog een vis van 15,5 lb, gevolgd door een kleinere. Helaas hadden we veel last van de lange, slijmerige tentakels van kwalen die de lijnen bij het binnendraaien 'versierden'.

De montage met de succesvolle voorgelode shad van Storm.

Hoewel ik langzaam bleef draaien om de lijn onderwijl schoon te kunnen houden, rukte deze laatste koolvis zich toch los. De stroming werd sterker en even later kreeg Alan die naast me stond gelijktijdig met mij beet. Omdat mijn vis iets kleiner (20,8 lb) bleek dan de zijne (22,8 lb) lag mijn koolvis eerder in het net. Tot onze verbazing had deze vis een forse bloederige beet van een haai in zijn achterlijf, net voor zijn staart! Ondanks de aanzienlijk mindere omstandigheden hadden we toch weer

vier specimen koolvissen gevangen en ook enkele stuks verspeeld, waaronder een écht grote. Natuurlijk verspeel je altijd de grootste vissen: daarom worden ze ook zo groot!

SAMENVATTEND

Terugkijkend op deze twee toch weer succesvolle dagen in oktober, kan ik enkele conclusies trekken waarmee u wellicht uw voordeel kunt doen.

- in het voorjaar vingen we de meeste koolvissen aan een slanke pilker. Nu werden de meeste grote vissen gevangen aan een shad;
- een klein deel aan een shad met een flinke loodkop die rechtstreeks aan de hoofdlijn was geknoopt;
- het merendeel aan een montage met een kunststof hoekafhouder met daaraan een loodje van 120 tot 220 gram en een dwarrellijn van twee meter met daaraan een shad met een ingebouwd gewicht van 43 gram (Storm);
- vorig najaar bleek oranje op dit wrak goed te vangen en daarom startte ik daar weer mee. De kleur bleek zo succesvol dat ik de rode, blauwe en zilverkleurige uitvoeringen met naar keuze een zware kop of juist een lichtere kop niet eens uit mijn kunstaasdoos heb gehaald.

Kennelijk had een haai deze koolvis van 22,8 lb al eens bij de staart!

Tekeningen:
Cor Juffermans,
Jan Stroomer en
Sjoerd Schransen.

Mike Kollaard